ستاره

سامی مقبل

آینده مبهم پوگبا در منچستریونایتد

چرا ستاره فرانسه در اولدترافورد نمی‌درخشد؟

یک شوت عالی و تمام. یان زومر می‌دانست که توپ به چه ترتیب دارد به سمتش می‌آید اما نمی‌توانست مهارش کند. این یک لحظه از پل پوگبا بود. اوج درخشش.

البته در پایان بازی، این زومر بود که خوشحال بود. دروازه‌بان سوییس توانست پنالتی کیلیان امباپه را دفع کند و باعث حذف فرانسه، مدعی قهرمانی یورو شود.

پوگبا ناامید شده بود. حق او این نبود. البته برخی بودند که طبق انتظارات، تقصیر را به گردن این ستاره منچستریونایتد می‌انداختند اما توضیح این کارشان سخت است.

مشکل بر سر نمایش پوگبا نبود. او اگر بهترین بازیکن فرانسه در این تورنمنت نبود، بی‌تردید یکی از بهترین‌ها بود.

نیازی نیست به کسی در اولد ترافورد گفته شود که کیفیت پوگبا چقدر است اما حتی اگر نیاز به این کار بود هم نمایش‌های پوگبا در یورو برایشان کافی است.

پس حالا مسأله چیست؟ چرا منتقدان او تا این حد سختگیر هستند؟

مسأله موی او است؟ لباسش؟ چون مشکل قطعاً ربطی به فوتبال ندارد. سخت بتوان درک کرد که چرا پوگبا چنین منتقدانی دارد.

او فوتبالیستی نخبه از هر جهت است. او تمامی ویژگی‌های فوتبال را دارا است.

پوگبا مسلمانی معتقد و مرد خانواده است. شما نمی‌بینید که او در ساعات ابتدایی صبح یکشنبه، باشگاه‌های شبانه را افتان و خیزان ترک کند اما چرا به او اینقدر سخت می‌گیرند؟

به جای آنکه از او انتقاد کنند، باید تشویقش کنند. بازیکنان پایین‌تر از او با ستایش بسیار بیشتری روبه‌رو می‌شوند. او یک هافبک میانی فوق‌العاده است که می‌تواند هر تیمی را روی کره زمین کامل کند؛ آنهایی که نگاه کارشناسانه دارند، این را به‌خوبی می‌دانند.

عملکرد او برای فرانسه در یورو عالی بوده است. او نیروی محرکه و قلب تپنده تیم دیدیه دشان بود و هیچ کدام از هم‌تیمی‌هایش به کیفیت او تردیدی ندارند.

پوگبا بازوبند را نمی‌بندد اما اشتباه نکنید؛ او رهبر تیم ملی است.

او خودش این را می‌داند و مهم‌تر اینکه هم‌تیمی‌هایش هم این را می‌دانند. دشان به او اتکا دارد و هم‌تیمی‌ها، به‌ویژه بازیکنان جوان‌تر هم او را راهنمای خود می‌دانند.

عملکرد او برای فرانسه بهتر است، چرا که در برنامه‌های این تیم جا می‌گیرد اما وضعیت او در اولد ترافورد به‌خوبی تعریف نشده است.

او یکی از فوتبالیست‌های برتر یونایتد است و تردیدی در این نیست. با این حال، پوگبا را در یونایتد به اندازه فرانسه دوست ندارند.

پوگبا در یوونتوس و حالا در فرانسه، بازیکنی است که همه به او مراجعه می‌کنند و همه پاس‌ها را به او می‌دهند اما او وزن زیادی در یونایتد ندارد.

اولهگونار سولشر باید بداند او چه بازیکنی است اما او حاضر نیست تیمش را حول محور پوگبا بسازد.

وقتی این بازیکن فرانسوی در سال ۲۰۱۶ به منچستر برگشت، انتظار می‌رفت که قلب تیم و رهبر یونایتد برای یک دهه بعد باشد اما اوضاع به این شکل پیش نرفت.

اوضاع از آن زمان بسیار فرق کرده است. ژوزه مورینیو که رابطه‌اش با پوگبا بد بود، رفته و اوله سکان‌دار تیم است.

اما بازگشت او به یونایتد چرخه‌ای از فراز و نشیب را به همراه داشته است. هفته‌های آینده حیاتی‌ترین روزهای حضور پوگبا در یونایتد را رقم می‌زند. او فصل گذشته ۵۷ بازی برای یونایتد و فرانسه انجام داد و نیاز به استراحت دارد.

اما او در تعطیلات به آینده‌اش فکر خواهد کرد. پوگبا وارد ۱۲ ماه پایانی قراردادش شده و یونایتد می‌خواهد او قراردادش را تمدید کند اما نمایش‌های درخشان او در یورو احتمالاً اوضاع را برمی‌گرداند؛ البته باشگاه‌های بزرگ فوتبال در اروپا نیازی به یورو نداشتند تا بدانند او چه بازیکنی است.

مذاکرات او با باشگاه یونایتد سرنوشت او را مشخص می‌کند. آیا پوگبا قرارداد جدیدی امضا می‌کند؟ تنها زمان این را مشخص خواهد کرد. اگر او این قرارداد را امضا نکند، فوتبال انگلیس ضعیف‌تر خواهد شد.

منبع: دیلی میل

آینده مبهم روبرتو مارتینس در بلژیک

نسل طلایی در پایان راه

وقتی که آن سؤال اجتناب‌ناپذیر پرسیده شد، روبرتو مارتینس تلاش کرد از پاسخ به آن طفره برود. این سؤال پیش‌تر از فرانک دی‌بوئر، فرناندو سانتوس و دیدیه دشان پرسیده شده بود؛ از مربیان تیم‌های بزرگی که از یورو حذف شدند. نسل طلایی بلژیک شاید در مونیخ به پایان راه رسیده باشد اما مربی آنها حاضر نشد بگوید که آیا او هم به آخر خط رسیده یا نه.

مارتینس پس از شکست دردناک مقابل ایتالیا گفت: «این لحظه‌ای است که صحبت درباره هر چیز دیگری به جز شکست در آن بسیار سخت است. ما از یورو حذف شدیم. باخت ما همین حالا اتفاق افتاده و نمی‌خواهم چیزی بگویم که بیش از حد احساساتی باشد. حالا زمان تحلیل و بررسی فرا رسیده اما در حال حاضر حس ناامیدی و ناراحتی داریم. این چیزی است که در ذهن من است.»

چنین صحبت‌های مبهمی معمولاً نشان از جدایی دارد. دی‌بوئر ۴۸ ساعت قبل از مارتینس، دقیقاً همین حرف‌ها را زد و بعد هم راه او از تیم ملی هلند جدا شد. مارتینس پنج سال مربی بلژیک بوده و بار دیگر در کسب قهرمانی ناکام ماند. تیم او نیاز به تغییر نسل دارد. البته این مربی ۴۷ ساله توانسته در سه سال گذشته، بلژیک را در صدر رده‌بندی فیفا نگه دارد. آنها کم جمعیت‌ترین کشوری هستند که به رده نخست رده‌بندی فیفا رسیده‌اند. البته اینکه آنها نتوانستند قهرمانی به دست بیاورند، تا مدت‌ها روی این موضوع سایه‌افکنی می‌کند.

بازگشت به لیگ برتر از گزینه‌های این مربی سابق اورتون و ویگان است. او هنوز در شمال غرب انگلیس زندگی می‌کند. پیش‌تر، او گزینه مربیگری بارسلونا بود اما این باشگاه رونالد کومان را انتخاب کرد و سپس او را برای یک فصل دیگر نگه داشت.

کومان در اورتون جانشین مارتینس شده بود. با این حال، رابطه مارتینس با بلژیک نزدیک‌تر از سایر مربیان با تیم‌های ملی‌شان بوده است و وقتی که دردهای شکست فرونشست، شاید رفتن به جای دیگر و شروع دوباره برای مارتینس خیلی جذاب نباشد.

مارتینس هم مربی تیم ملی بلژیک است و هم مدیر فنی اتحادیه فوتبال بلژیک. او ابتدا در نظر داشت که یورو ۲۰۲۰ را پایان پروژه خود در تیم‌های ملی بداند اما این مسابقات یک سال به تعویق افتاد و او قراردادش را تا جام جهانی ۲۰۲۲ تمدید کرد. مارتینس نقشی کلیدی در پرورش جوانان در بلژیک داشته و مانند دوران حضورش در انگلیس، خواستار آن شد که تیم‌های زیر ۲۱ سال در لیگ‌های حرفه‌ای بازی کنند اما اگر بلژیک قهرمان جام جهانی نشود، اوضاع این تیم آشفته‌تر از حال حاضر خواهد بود.

توماس فرمالن ۳۵ ساله است، یان فرتونگن و دریس مرتنس ۳۴ سال دارند و اکسل ویتسل و توبی آلدرویرلد هم ۳۲ ساله هستند. کوین دبروین و ادن آزار ۳۰ ساله هنوز چند سال دیگر می‌توانند بازی کنند اما آنها، به همراه ویتسل، در حالی پا به تورنمنت گذاشتند که مصدومیت‌های شدیدی را پشت سر گذاشته بودند و به همین دلیل نتوانستند بدرخشند. مهاجم رئال مادرید انگار دیگر نمی‌تواند از مصدومیت فرار کند و دبروین هم خودش گفت که مقابل ایتالیا با ربط مچ پاره بازی کرده است. واکنش باشگاه منچستر سیتی قابل تصور است.

دبروین که در بازی مقابل چلسی در فینال لیگ قهرمانان دچار شکستگی بینی و کاسه چشم چپ شد، گفت: «برای من، چهار، پنج هفته عجیب گذشت اما من می‌خواهم به شکلی ویژه از کادر پزشکی تقدیر کنم. این معجزه بود که مقابل ایتالیا توانستم بازی کنم چون مچ پایم آسیب دیده و دچار پارگی رباط شده بود اما من مسئولیت داشتم و باید برای تیم کشورم بازی می‌کردم. حیف که کار بیشتری از دستم برنمی‌آمد.»

مارتینس مطمئن است که گروه جدیدی از بازیکنان با استعداد به تیم ملی بلژیک می‌آیند و نمایش ژرمی دوکو مقابل تیم برجسته روبرتو مانچینی، این را نشان داد. این بازیکن ۱۹ ساله که سال گذشته از اندرلخت به رن پیوست، مرتبا خط دفاعی ایتالیا را تحت فشار می‌گذاشت. مارتینس گفت: «او بازیکنی با انرژی بی‌نظیر است که کیفیت بالایی در نبردهای تک به تک دارد. او در این بازی بالاتر از سنش نشان داد. او تسلیم شرایط بازی نشد. تنها بازیکنان با کیفیت استثنایی می‌توانند این کار را انجام دهند.»

در نهایت، برای بلژیک در مونیخ تنها ناراحتی و حسرت ماند. بازیکنان جوان می‌توانند فعلاً صبر کنند. مارتینس گفت: «فوتبال گاهی ظالم می‌شود اما این دوتیم ۱۴ برد پیاپی داشتند و این روند باید جایی قطع می‌شد. فاصله دوتیم کم بود و آنها ما را بردند. ما باید از این تجربه درس بیاموزیم.»

باید دید که مسیر این دو از هم جدا می‌شود یا نه.

منبع: آبزرور

برزیل-پرو؛ نیمه‌نهایی کوپا آمه‌ریکا

ساعت ۳:۳۰ بامداد

تکرار فینال

بعد از غلبه بر شیلی در یک آزمون سخت ۱۰ نفره، حالا برزیل خودش را برای سرشاخ شدن با یکی دیگر از سرسخت‌های آمریکای لاتین یعنی پرو در ورزشگاه نیلتون سانتوس شهر ریودوژانیرو آماده می‌کند تا برای دومین دوره متوالی به فینال کوپا آمه‌ریکا برسد. پرو در مرحله یک چهارم نهایی رقابت‌ها پاراگوئه را در ضربات پنالتی شکست داد و به جمع چهارتیم نهایی صعود کرد، در حالی که برزیل میزبان پیروزی یک بر صفر مقابل شیلی را ثبت کرد تا از حضور در مرحله نیمه‌نهایی مسابقات تابستان امسال اطمینان حاصل کند.

بازی برزیلی‌ها در مرحله یک چهارم نهایی برابر شیلی برای مردان تیته یک محک بسیار جدی بود اما گل لوکاس پاکتا در ابتدای نیمه دوم، در نهایت برای میزبان کافی بود تا بتواند حضورش را در مرحله نیمه‌نهایی قطعی کند. در واقع تیم تیته در دقیقه ۴۸ مهاجمش گابریل ژسوس را به خاطر ضربه وحشتناکی که با کف پا به صورت بازیکن حریف یعنی یوجنیو منازد و در نتیجه آن کارت قرمز گرفت از دست داد و خوش‌شانس بود که تیر افقی دروازه‌اش مانع از رسیدن شیلیایی‌ها به گل تساوی شد. حالا سلسائو در کنار پرو، آرژانتین و کلمبیا در جمع چهارتیم پایانی قرار دارد و به دنبال دفاع از قهرمانی‌اش در سال ۲۰۱۹ است.

برزیل بین سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۶ در فتح کوپا آمه‌ریکا ناکام بود و در حالی که در کوپای سال ۲۰۱۱ در مرحله یک چهارم نهایی حذف شد، در کوپا آمه‌ریکای ۲۰۱۶ حتی از مرحله گروهی هم بالا نرفت. برزیلی‌ها اما دو سال پیش در خانه با غلبه بر پرو در فینال رقابت‌ها قهرمان شدند و حالا دو سال بعد یک مرحله زودتر با همان حریف روبه‌رو شده‌اند.

قهرمان ۵ دوره جام جهانی به آسانی از چهار مسابقه خود در مرحله گروهی ۱۰ امتیاز گرفت و در آنها ۱۰ بار گلزنی کرد و تنها دو گل خورد. پس مطمئناً تعجب‌آور خواهد بود اگر این تیم نتواند به فینال رقابت‌های امسال صعود کند.

برزیلی‌ها اما در همین تورنمنت هم موفق به شکست پرو شده‌اند. آنها ۲۸ خرداد در دور دوم بازی‌های مرحله گروهی موفق شدند پرو را با نتیجه ۴ بر صفر شکست دهند که آن بازی هم در همین شهر ریودوژانیرو و استادیوم المپیک این شهر بود. علاوه بر این برزیلی‌ها در ۴۹ مسابقه قبلی خود با رقبای آمریکای جنوبی تنها در پنج مسابقه شکست خورده‌اند که این نشان از سختی کار تیم ریکاردو گارکا برای غلبه بر پرافتخارترین تیم آمریکای جنوبی دارد. پرو از سال ۱۹۷۵ در این مسابقات پیروز نشده است و این تیم برای غلبه بر میزبان و صعود به فینال در ورزشگاه ماراکانا، کار سختی پیش رو دارد.

برای این بازی برزیل قادر به استفاده از گابریل ژسوس نخواهد بود چون در بازی قبلی اخراج شد و به همین دلیل پاکتا در ترکیب اصلی قرار می‌گیرد اما به جز او انتظار می‌رود سایر نفرات تیم همان کسانی باشند که در مرحله قبل برابر شیلی به میدان رفتند.

در مورد پرو هم آندره کاریلو در پایان وقت عادی مقابل پاراگوئه از زمین اخراج شد و بنابراین از بازی برابر برزیل در ریودوژانیرو محروم خواهد بود.

منبع: اسپورتس مول

ترکیب احتمالی

برزیل: ادرسون، دانیلو، مارکینیوش، تیاگو سیلوا، لودی؛ کاسمیرو، فرد؛ پاکتا، فیرمینو، ریچارلیسون؛ نیمار

پرو: گالازی؛ کورسو، راموس، سانتاماریا، ترائوکو؛ اورمنو، پنا، تاپیا، یوتون، کوئوا؛ لاپادولا

دانمارک حتی بدون اریکسن قابل احترام است

فراتر از یک داستان زیبا

یادداشت

راب داوسن

شاید تصور شود دانمارک سوار بر موج حسن نیت حاصل از اتفاق سه هفته قبل برای کریستین اریکسن به پیش می‌تازد اما رفتن این تیم به نیمه‌نهایی یورو ۲۰۲۰ خیلی بیشتر از سرنوشت و چنین داستان‌هایی است. برد ۲ بر یک شنبه شب این تیم برابر جمهوری چک در مرحله یک چهارم نهایی هیچ چیز رمزآلودی نداشت. دانمارک بازیکنان خوبی دارد، کاسپر هیوملند به درستی مربیگری‌شان کرده، می‌تواند گل‌های با کیفیت بزند و همزمان با شجاعت و هوش دفاع می‌کند. اینکه دانمارک در رده دهم بهترین تیم‌های جهان قرار گرفته، حتماً دلیل دارد.

کاری که آنها بدون بهترین بازیکن شان، اریکسن انجام داده‌اند، فوق‌العاده است. وقتی در بازی با فنلاند برای اریکسن آن اتفاق افتاد و بازی لغو شد، بعضی بازیکن‌ها در گرم کردن برای شروع مجدد مسابقه چشمان اشکبار داشتند. قابل درک بود که نتوانستند در باخت یک بر صفر بازی خودشان را انجام دهند. مقابل چک‌ها اما انرژی و انگیزه بود و در سوت پایان باز هم اشک می‌ریختند اما از نوعی متفاوت.

دانمارک بعد از قهرمانی سال ۱۹۹۲ حتی یک مسابقه در مراحل حذفی یورو را نبرده بود. حالا منتظر بازی با انگلیس در نیمه‌نهایی در ویمبلی هستند در حالی که مهر گذشته در این ورزشگاه در لیگ ملت‌های اروپا برابر انگلیس به پیروزی یک بر صفر رسیده‌اند.

کاسپر اشمایکل بعد از پیروزی شنبه شب گفت: «واقعاً بازی با جمهوری چک سخت است. نیمه اول خیلی خوب بودیم اما نیمه دوم سخت بود. مبارزه جانانه‌ای داشتیم و حالا بعد از سوت پایان نفس راحتی می‌کشیم.» در گرمای وحشتناک باکو، توماس دلانی و کاسپر دالبرگ گل‌های دانمارک را در نیمه اول زدند. این دومی را وقتی جوان و بازیکن آژاکس بود، خیلی‌ها می‌خواستند، حالا ۲۳ سال دارد و برای نیس بازی می‌کند. در این یورو قیمتش خیلی بالا رفته، او تنها دو مسابقه در ترکیب اصلی بوده و سه گل زده و قطعاً مقابل انگلیس هم بازی می‌کند. گل پنجم پاتریک شیک در این تورنمنت در ابتدای نیمه دوم به جمهوری چک امید بازگشت داد یعنی همان کاری که کرواسی با اسپانیا و سوییس با فرانسه کرد اما دانمارک اوضاع را تحت کنترل گرفت و اگر روی ضدحملات فرصت‌طلبی بیشتری داشت، می‌توانست حداقل یک گل دیگر بزند.

قدرت دانمارک بدون ستاره‌اش، اریکسن در کار تیمی است. پاس گل یواکیم ماهله برای دالبرگ یکی از بهترین پاس‌های این تورنمنت بود. آندریاس کریستنسن برای اینکه نگذارد، توماس سوچک گل مساوی را بزند، دچار خونریزی بینی شد و اشمایکل با واکنش خوبش اجازه گلزنی به توماس هولزنداد.

رسیدن به جمع ۴ تیم پایانی یک تورنمنت معتبر فراتر از یک داستان زیبا است، دانمارک به شایستگی در میان بهترین‌های اروپا قرار دارد.

منبع: ESPN

یادداشت

ایان هربرت

پنج سال بعد از آن پایان تلخ

استرلینگ، ستاره درخشان انگلیس

به عنوان کسی که در این چند هفته عملکرد تحسین‌برانگیزی داشته، صحبت‌های قبل از مسابقه شنبه شب با اوکراین در یک چهارم نهایی یورو ۲۰۲۰ به شکلی تعجب‌آور کمرنگ و ضعیف بود. رحیم استرلینگ گفت: «یک نظر منفی می‌تواند ذهن شما را به هم بریزد. خیلی از مردم نمی‌دانند پشت درهای بسته چه خبر است. آنها فقط بازی را می‌بینند اما نمی‌دانند چه اتفاقات دیگری می‌افتد.»

این لحن حرف زدن نشان از روابط سرد و سخت او با انگلیس داشت که ۹ سال سابقه دارد. پایین‌ترین نقطه‌اش هم آن شب تلخ و ناامیدکننده در ریویرا فرانسه مقابل ایسلند پنج سال قبل بود وقتی شاید ضعیف‌ترین دفاع راست یورو ۲۰۱۶ یعنی برکر ساوارسون، بازیکن هاماربی سوئد، نفر مستقیم او بود و استرلینگ نفر دوم این مبارزه شد.

آن شب البته حالا به خاطره‌ای دور تبدیل شده، درست مثل استرلینگ معمولی و متوسط آن تابستان؛ با وجود این، او در تورنمنت امسال و تا سفر انگلیس به یک چهارم نهایی هنوز به شکلی شایسته مورد تحسین قرار نگرفته بود. کالوین فیلیپس که به «پیرلوی یورکشایر» معروف شده بعد از پیروزی بر کرواسی مورد تمجید قرار گرفت، در نیمه دوم پیروزی مقابل آلمان، در سکوهای ویمبلی نام جک گریلیش را فریاد می‌زدند و در این بازی آخر هری کین که گویا احیا شده و تا مرز یک هت‌تریک رویایی پیش رفت.

اما استرلینگ بازیکن خارق‌العاده تیم بوده. سه گل او در کنار پاس گل زیبایش به کین در بازی با اوکراین باعث می‌شود مؤثرترین بازیکن انگلیس در یک تورنمنت معتبر در دوران مدرن باشد، او بدون شک بهترین بازیکن تیمش در یورو ۲۰۲۰ بوده.

وقتی استرلینگ بیرون محوطه جریمه اوکراین، میکولا شاپارنکو را دور زد و توانست پاس گلی به کین بدهد که همان اول بازی فشار را از روی انگلیس بردارد، جمله‌ای که استیون جرارد یک وقت درباره او گفته بود، به ذهن می‌آمد.

جرارد درباره استرلینگ جوان که در لیورپول کنارش بازی می‌کرد، گفته بود: «او توان و قدرت یک مرد را دارد. می‌تواند با بازیکنان تنومند روبه‌رویش مقابله کند.» در ملوود مبارزه‌های جانانه‌ای میان او و مارتین اشکرتل، مدافع قلدر اسلواکیایی رخ می‌داد و استرلینگ از عهده او برمی‌آمد. جرارد می‌گفت: «من بارها دیدم که در موقعیت‌های تک به تک می‌تواند به هدفش برسد.»

اینکه ذهن روشنی برای عبور از شاپارنکو داشته باشی و در فضایی تنگ بتوانی بهترین پاس ممکن را برای کین ارسال کنی، یک چیز است و ارسال پاسی دقیق و هوشمندانه از میان چهار بازیکن اوکراینی یک چیز دیگر. روز بعد از بازی با اوکراین، کین خبر اول رسانه‌ها می‌شود اما زدن ضربه آخر با آن پاس واقعاً کار خیلی سختی نبود.

بعد از آن، استرلینگ آماده مبارزه فیزیکی با مدافعانی بود که گویا از آهن اوکراینی ساخته شده بودند. ابتدا جایش با جیدون سانچو را عوض کرد و در تلاش بود بازی‌اش را به میکولا ماتوینکو تحمیل کند. بعد دوباره به چپ برگشت و یک خطای بد از سرگی کریفتسوف گرفت؛ بازیکن دیگری از منطقه فولادخیز دونتسک.

استرلینگ مانند یک آهنربا بود نسبت به توپ. او تمام بازی سربالا بود، توپ به پایش چسبیده بود و گاهی وانمود می‌کرد قصد دویدن و آغاز یک حرکت انفجاری را دارد و گاهی این کار را می‌کرد. در سمت بازی او ناهماهنگی آشکاری بعد از نیم ساعت از بازی مشاهده شد وقتی استرلینگ به راحتی اولکساندر کارافائف را دور زد و پاس رو به عقبی ارسال کرد که ماتوینکو با هوشیاری و البته سراسیمگی مجبور به دفع آن شد.

آمار نیمه اول می‌گوید استرلینگ سه دریبل زد، سه خطا گرفت و پنج بار در محوطه جریمه حریف توپ را لمس کرد و در هر سه مورد از تمام بازیکنان زمین عملکرد بهتری داشت.

البته هیچ یک از اینها آنچنان شگفت‌انگیز نیست با توجه به اینکه او تقریباً یک تنه انگلیس را از مرحله گروهی به سلامت بیرون آورد اگرچه خیلی‌ها فکر می‌کردند ستاره تیم جیدون سانچو است و منتظر بودند او بازی در ترکیب اصلی را شروع کند. سانچو گاهی می‌درخشید اما بازیکن حاضر در آن سمت میدان بود که چشم‌نواز بود و با توپ هر چه می‌خواست می‌کرد. استرلینگ کسی بود که توپ را گرفت و با هوشیاری، لوک شاو را پیدا کرد و او با یک ضربه سر دقیق گل سوم تیمش را به ثمر رساند.

سه گل استرلینگ در کنار پاس گل زیبایش به کین در بازی با اوکراین نه تنها او را بهترین بازیکن تیمش در یورو ۲۰۲۰ کرده بلکه باعث شده موثرترین بازیکن انگلیس در یک تورنمنت معتبر در دوران مدرن باشد

این همان بازیکنی است که بعد از باخت فاجعه‌بار به ایسلند و حذف از یورو ۲۰۱۶ توسط جوی بارتون تحقیر شد. بارتون در ستونی در روزنامه اکیپ نوشت این بازیکن ضعیف است و از نظر فنی بسیار محدود ضمن اینکه نمی‌تواند ضربه آخر را خوب بزند. او در آخر ستونش نوشت: «اگر استرلینگ این سرعت را نداشت، حتی معلوم نبود بازیکن حرفه‌ای شود.»

در جریان تورنمنت سال ۲۰۱۶ یک مکالمه تلفنی با پپ گواردیولا داشت که تازه به سیتی آمده بود و متوجه شده بود که این ناکامی‌های استرلینگ بعد روانی دارد. حتی یک نفر که به این بازیکن نزدیک بود، گفت: «استرلینگ در حال از هم پاشیدن است.»

گواردیولا و کمکش، میکل آرتتا نقش بسیار مهمی داشتند در تبدیل شدن استرلینگ به تمام‌کننده‌ای که الان می‌بینیم اما او خودش هم در مسیر پیشرفت قرار گرفت و دائماً تلاش کرد آن حس منفی که در این تورنمنت همراهی‌اش می‌کرد را کنار بگذارد در حالی که زیاد نبودند آنها که فکر می‌کردند او برای بازی در ترکیب اصلی هم کار سختی در پیش دارد.

در بازی شنبه شب و بعد از یک ساعت همه تردیدها درباره استرلینگ از بین رفت وقتی او هم یکی از کسانی بود که تعویض شد تا انرژی‌اش را برای بازی سخت‌تر مقابل دانمارک ذخیره کند. آخرین اقدام او مشارکت با اهمیت در به ثمر رسیدن گل چهارم انگلیس بود. حضور او در محوطه شش قدم تمرکز کارافائف را به هم زد و جوردن هندرسون را برای زدن گل آزاد کرد.

بزرگترین نگرانی بعد از پایان تلخ یورو ۲۰۱۶ برای انگلیسی‌ها نداشتن بازیکنی بود که در زمان افت استرلینگ بتواند خلاقیت و زیبایی و تنوع ارائه کند. حالا پنج سال گذشته و او خودش موقعیت می‌سازد و خودش آنها را تمام می‌کند.

منبع: دیلی میل